

IŠĖJUS Į NEBŪTĮ

Regina Krutulytė

(1925 05 26 – 1992 05 07)

Nelauktai 1992 m. gegužės 7 d. iš respublikos istorikų tarpo mirtis išrovė docentę Reginę Krutulytę. 1992-ųjų metų žiedais pasipuošęs pavasaris jai buvo paskutinis. Netekome vienos iš pirmųjų pokario metų Vilniaus universiteto istorikės, pedagogės, mokslininkės ir kolegės.

Regina Krutulytė gimė 1925 m. gegužės 26 d. Kaune, darbininkų šeimoje. Karo metus praleido SSRS gilumoje, mokėsi vidurinėje mokykloje. Grįžusi į Lietuvą, įstojo ir studijavo Vilniaus universitete istoriją. 1951 m. baigė studijas ir buvo palikta dirbti Universitete. Ir iki pat pastarųjų metų dirbo Istorijos fakultete.

R. Krutulytė skaitė paskaitas, vedė seminarus, vadovavo studentų diplominiams ir kursiniams darbams, praktikoms. Keturis dešimtmečius R. Krutulytė prisidėjo prie istorikų rengimo respublikoje, ir retas jos studentas neatsimena docentės sugebėjimo įskiepyti žinias, jos reiklumo. Bendradarbiai ją prisimena kaip principingą, turėjusią savo nuomonę pedagogę. Su kolegomis ji buvo santūri ir korektiška, nors mokėjo subtiliai tarti ir aštresnį žodį.

Pokario metais R. Krutulytė pasirinko mokslininkės kelią ir nemažai nuveikė moksliniame darbe: parengė ir 1962 m. apgynė kandidatinę disertaciją, parengė ir išspausdino beveik tris dešimtis mokslinių straipsnių, dalį savo tyrimų skelbė kolektyviniuose darbuose. R. Krutulytė gilinosi į agrarinius santykius Lietuvos kaime pokario laikotarpiu. Jos tyrimai bei išvados atitiko laiko dvasią ir kaip to meto atspindys paliko pėdsaką istorijos moksle.

Reginą Krutulytę ilgai minės buvę mokiniai, draugai ir kolegos.

Algirdas Jakubčionis